

Sygn. akt II CSK 215/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku [...] Spółki [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
przy uczestnictwie G. S., M. S., H. F., X. S. i [...] G. [...] Spółki Akcyjnej w W.
o stwierdzenie zasiedzenia służebności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 9 listopada 2012 r., sygn. akt XV Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz uczestników G. S., M. S., H. F. i X. S.
od wnioskodawcy kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Powołanie we wniosku przesłanki określonej w punkcie drugim wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, niepubl.).

Wskazując na własne wątpliwości co do wykładni art. 348 k.c. w zw. z art. 292 zd. 2 k.c. oraz art. 352 k.c. w zakresie przeniesienia posiadania służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu skarżący pomija ugruntowane stanowisko Sądu Najwyższego, że w odniesieniu do posiadania nieruchomości przez państwowe osoby prawne zmiana treści art. 128 k.c. ustawą z dnia 1 stycznia 1989 r. o zmianie ustawy kodeks cywilny (Dz. U. Nr 3, poz. 11) nie skutkowałą *ex lege* uwłaszczeniem tych osób w stosunku do mienia, które znajdowało się w ich zarządzie, a jedynie uzyskały one zdolność do nabywania prawa i obowiązków, a w konsekwencji zmiana ta nie spowodowała przejścia posiadania nieruchomości z mocy prawa ze Skarbu Państwa na rzecz państwowych osób prawnych. W sprawie o stwierdzenie zasiedzenia służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu wnioskodawca jest zatem zobowiązany wykazać przejście tego posiadania w sposób wskazany w art. 348 - 351 k.c., przy czym dowód ten może być również wykazany za pomocą decyzji administracyjnych związanych z uwłaszczeniem przedsiębiorstwa państwowego po 1989 r., a nie wydanych przed

tą datą postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2007 r., I CSK 64/07, z dnia 13 października 2011 r., V CSK 502/10, z dnia 9 lutego 2012 r., III CZP 93/11, z dnia 23 stycznia 2013 r. - niepubl. Dopiero w momencie wykazania przeniesienia posiadania przez Skarb Państwa na przedsiębiorstwo państwowe aktualne stają się kwestie dalszego przeniesienia na następców prawnych. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że wskazana we wniosku kwestia prawna nie doczekała się wykładni, lub budzi poważne wątpliwości powodując rozbieżności w orzecznictwie.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., o kosztach rozstrzygając zgodnie art. 98 i 108 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

aw

jw